

Štvrtok 25. týždňa

Lk 9,7-9

Čisté svedomie

Usilujme sa o práve kresťanské svedomie

Každý z nás zažil pocit, ktorý nasledoval po vykonaní zlého skutku. Darmo sme si nahovárali, že nič sa nestalo, že je to dnes normálne, že to robia všetci, výčitkám svedomia a vnútornému nepokoju sme sa neubránili. Každý zlý skutok je zameraný proti človeku, proti jeho štruktúram a prirodzenosti. Konanie v rozpore so svedomím vnáša do nášho života pocit strachu, neistoty, stratu sebaúcty a sebadôvery.

Evanjelium opisuje nepokoj a rozpaky Herodesa, ktorý počúva správy o Ježišovi. „*Niektorí hovoria: „Ján vstal z mŕtvych“. A Herodes vravel: „Jána som dal stať, kto je ten, čo o ňom počúvam také veci?“ A chcel ho vidieť“* (Lk 9,8.9).

Herodes dal Jána Krstiteľa sťať, lebo mu hovoril nepríjemnú pravdu, ktorá sa týkala jeho hrišneho súkromného života. Odstránil toho, ktorý bol pre neho nepríjemnou výčitkou pravdy. Predpokladal, že Jánovou smrťou umlčí prorocký hlas a problém s cudzoložstvom sa vyrieši. Zdá sa, že sa mýlil. Po Jánovi Krstiteľovi prichádza Kristus. Prorok, ktorého skutky a slová vyvolávali obdiv a rešpekt, u niektorých však obavy a strach.

Ten, kto má vplyv a moc môže umlčať, odstrániť proroka. Ale pravda o hriechu sa nedá umlčať. Tá vždy ostane pravdou, je stále rovnaká a platí aj po smrti toho, kto pre ňu zomrel. Hriech bude vždy hriechom, krádež krádežou, cudzoložstvo bude vždy ťažkým hriechom proti manželskej láske a vernosti. Na to Herodes zabudol. A často aj my.

Je veľkou chybou nás kresťanov myslieť si, že Božie prikázanie, dôstojnosť človeka, prirodzený a mravný zákon, sú výmyslom staručkého pápeža biskupov a kňazov. Nebyť ich, náš život by bol krajší a radostnejší. Mnohí chcú pošliapať a skompromitovať Cirkev prostredníctvom masmédií a poukázať na jej chyby a ľudské nedostatky, dúfajúc, že tým Božie prikázania a zákony prestanú platiť. Nebude nič zakázané, všetko bude dovolené, prestanú diskusie, polemiky a s nimi aj výčitky svedomia.

Je to však omyl, na ktorý nás upozorňuje dnešné evanjelium. Herodes smrťou Jána Krstiteľa nezískal vnútorný pokoj, ba naopak strach a neistota

u neho ešte vyrástli. Pred pravdou sa nedá skryť. Možno sa pokúsime na ňu zabudnúť, alebo budeme sami seba presviedčať o čistom a pokojnom svedomí, no skutočne spokojní určite nebudeme.

Kristus nám zanechal návod ako dosiahnuť vnútorný pokoj a šťastie: „Pravda vás oslobodí.“ povedal svojim učeníkom. Jedinou cestou k radosti a pokoju z čistého svedomia je život podľa evanjelia a Božích príkazov. Nie je to ľahká cesta. Byť v dnešnom svete verným kresťanom si vyžaduje odvahu a námahu. Kristus nám necháva slobodu. Buď úzka cesta odriekania a obety, ktorej výsledkom je usporiadaný život a čisté svedomie, alebo život bez Boha Cirkvi s pocitom strachu, neistoty, nepokoja, nenaplnenia.

Evanjelium nech ovplyvní naše rozhodnutie. Nezabudnime pritom, ako dopadol a čo prežíval Herodes.

Amen.